

Úřední věstník

Evropské unie

L 262

Svazek 49

České vydání

Právní předpisy

22. září 2006

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES ze dne 6. září 2006, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušují rozhodnutí 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES 1

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Rada

2006/616/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy o založení Evropského společenství 24

2006/617/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství 34

2006/618/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy o založení Evropského společenství 44

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství 51

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1364/2006/ES

ze dne 6. září 2006,

kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušují rozhodnutí 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 156 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1229/2003/ES ze dne 26. června 2003, kterým se stanoví řada hlavních směrů pro transevropské energetické sítě ⁽³⁾, vznikla potřeba plně zapojit nové členské státy a přistupující a kandidátské země do těchto směrů, případně dále přizpůsobit tyto směry nové politice sousedských vztahů Evropské unie.
- (2) Priority transevropských energetických sítí vyplývají z vytvoření otevřenějšího a konkurenceschopnějšího vnitřního trhu s energií a jsou důsledkem provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁵⁾. Tyto priority vycházejí ze závěrů zasedání Evropské rady ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001 týkajících se vývoje infrastruktury potřebné pro fungování trhu s energií. Mělo by se vynaložit zvláštní úsilí na dosažení cíle širšího využívání obnovitelných zdrojů energie, což by bylo přínosem k politice udržitel-

ného rozvoje. Tohoto cíle by se však mělo dosáhnout, aniž by došlo k nepřiměřenému narušení běžné rovnováhy na trhu. Měly by se rovněž plně brát v úvahu cíle dopravní politiky Společenství, zejména možnost omezení silniční dopravy užíváním potrubní přepravy.

- (3) Toto rozhodnutí slouží k přiblížení se cíli stupně propojení elektroenergetických sítí mezi členskými státy, schválenému na zasedání Evropské rady v Barceloně ve dnech 15. a 16. března 2002, zlepšení spolehlivosti a celistvosti elektroenergetických sítí a zajištění bezpečnosti dodávek, jakož i řádného fungování vnitřního trhu.

- (4) Výstavba a údržba energetické infrastruktury by zpravidla měly vycházet z tržních zásad. To je rovněž v souladu se společnými předpisy na dotvoření vnitřního trhu s energií a se společnými předpisy v oblasti hospodářské soutěže, jejichž cílem je vytvoření otevřenějšího a konkurenceschopnějšího vnitřního trhu s energií. Finanční pomoc Společenství určená na výstavbu a údržbu by proto měla být nadále poskytována pouze výjimečně a tyto výjimky by měly být řádně odůvodněné.

- (5) Energetická infrastruktura by měla být budována a udržována tak, aby umožnila efektivní fungování vnitřního trhu s energií, s náležitým ohledem na stávající postupy konzultací s dotčenými osobami a také s ohledem na strategická kritéria, případně kritéria univerzální služby, a na závazky veřejné služby.

- (6) Vzhledem k možné součinnosti mezi sítěmi pro přepravu zemního plynu a olefinů by se měla věnovat náležitá pozornost rozvoji a integraci sítí pro přepravu olefinů, aby byla pokryta jejich spotřeba v průmyslových odvětvích Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 241, 28.9.2004, s. 17.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 7. června 2005 (Úř. věst. C 124 E, 25.5.2006, s. 68), společný postoj Rady ze dne 1. prosince 2005 (Úř. věst. C 80 E, 4.4.2006, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37. Směrnice ve znění směrnice Rady 2004/85/ES (Úř. věst. L 236, 7.7.2004, s. 10).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (7) Priority transevropských energetických sítí také vyplývají z rostoucího významu, který tyto sítě mají pro zabezpečení dodávek energie ve Společenství a jejich diverzifikaci, pro začlenění energetických sítí nových členských států a přistupujících a kandidátských zemí a pro zajištění koordinovaného provozu energetických sítí ve Společenství a v sousedních zemích po konzultaci s dotýcnými členskými státy. Země sousedící se Společenstvím hrají v jeho energetické politice skutečně významnou úlohu. Dodávky z těchto zemí pokrývají podstatnou část poptávky Společenství po zemním plynu a tyto země jsou klíčovými partnery pro tranzit primární energie do Společenství a stanou se postupně významnějšími činiteli na jeho vnitřním trhu s plynem a elektřinou.
- (8) Mezi projekty, které se týkají transevropských energetických sítí, je nezbytné vyzdvihnout prioritní projekty, které jsou velmi důležité z hlediska fungování vnitřního trhu s energií nebo bezpečnosti dodávek energie. Mimo to by mělo být učiněno prohlášení o evropském zájmu pro ty projekty, které získaly nejvyšší prioritu, a zlepšit koordinaci tam, kde je to vhodné.
- (9) Pro účely shromažďování informací, které vyžaduje toto rozhodnutí, by Komise a členské státy měly v nejvyšší možné míře využívat již dostupných informací o projektech prohlášených za projekty evropského zájmu, aby se zabránilo zdvojení úsilí. Takové informace mohou být dostupné například v souvislosti s nařízením Rady (ES) č. 2236/95 ze dne 18. září 1995, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí⁽¹⁾, a s dalšími právními předpisy Společenství, na základě kterých je možné spolufinancovat projekty transevropských sítí, a rozhodnutími schvalujícími jednotlivé projekty podle těchto předpisů a v souvislosti se směrnici 2003/54/ES a 2003/55/ES.
- (10) Postup pro určování projektů společného zájmu v rámci transevropských energetických sítí by měl být takový, aby bylo zajištěno řádné uplatňování nařízení (ES) č. 2236/95. Tento postup by měl rozlišovat dvě úrovně: na první úrovni se stanoví omezený počet kritérií pro určování daných projektů, na druhé úrovni se projekty popisují podrobně, tzv. specifikacími.
- (11) Příslušná priorita financování podle nařízení (ES) č. 2236/95 by se měla týkat projektů prohlášených za projekty evropského zájmu. Pokud členské státy předkládají projekty spadající pod jiné finanční nástroje Společenství, měla by se zvláštní pozornost věnovat projektům prohlášeným za projekty evropského zájmu.
- (12) U většiny projektů prohlášených za projekty evropského zájmu by se za významné stávající nebo budoucí zpoždění mohlo považovat zpoždění, které bude podle odhadů trvat jeden až dva roky.
- (13) Specifikace projektů podléhají změnám, a proto mohou být pouze orientační. Komise by proto měla být zmocněna k jejich aktualizaci. Vzhledem k tomu, že projekty mohou mít významné politické, environmentální a hospodářské důsledky, je důležité najít přijatelnou rovnováhu mezi legislativním dohledem a pružností při určování projektů, které přicházejí v úvahu pro obdržení podpory Společenství.
- (14) Pokud se projekty prohlášené za projekty evropského zájmu, úseky těchto projektů nebo skupiny těchto projektů potýkají s problémy při provádění, mohl by evropský koordinátor přispět k podpoře spolupráce mezi všemi dotýcnými stranami tím, že zabezpečí odpovídající dohled, aby bylo Společenství informováno o průběhu projektu. Na žádost dotýcných členských států by služby evropského koordinátora měly být zpřístupněny i pro jiné projekty.
- (15) Členské státy by měly být vyzvány ke koordinaci provádění určitých projektů, zejména přeshraničních projektů nebo jejich úseků.
- (16) Je třeba vytvořit příznivější prostředí pro rozvoj a výstavbu transevropských energetických sítí, a to zejména pobídkami k technické spolupráci mezi subjekty odpovědnými za rozvoj sítí, usnadněním provádění schvalovacích postupů pro projekty energetických sítí v členských státech s cílem zkrátit lhůty a vhodným způsobem využívat fondy, nástroje a finanční programy Společenství, které jsou pro projekty sítí k dispozici. Společenství by mělo podpořit opatření členských států přijatá k dosažení tohoto cíle.
- (17) Jelikož rozpočtové prostředky vyhrazené na financování transevropských energetických sítí jsou určeny hlavně na financování studií proveditelnosti, mohlo by být financování propojovacích sítí, zejména meziregionálních, zajištěno případně prostřednictvím strukturálních fondů Společenství, finančních programů a nástrojů.
- (18) Určování projektů společného zájmu a stanovení jejich specifikací a prioritních projektů, zejména projektů evropského zájmu, by mělo probíhat, aniž jsou dotčeny výsledky hodnocení vlivu těchto projektů a plánů nebo programů na životní prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 23.9.1995, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1159/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 16).

- (19) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (20) Komise by měla pravidelně vypracovávat zprávu o provádění tohoto rozhodnutí.
- (21) Informacemi, které se mají vyměňovat nebo poskytovat Komisi podle tohoto rozhodnutí, pravděpodobně ve velké míře disponují společnosti. Proto budou muset členské státy s těmito společnostmi spolupracovat, aby tyto informace získaly.
- (22) Vzhledem k tomu, že se toto rozhodnutí týká stejného předmětu ve stejném rozsahu jako rozhodnutí Rady 96/391/ES ze dne 28. března 1996, kterým se stanoví řada opatření za účelem vytvoření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj transevropských sítí v odvětví energií ⁽²⁾, a rozhodnutí č. 1229/2003/ES, měla by být obě tato rozhodnutí zrušena,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí vymezuje povahu a rozsah činnosti Společenství při stanovení hlavních směrů pro transevropské energetické sítě. Stanoví řadu hlavních směrů zahrnujících cíle, priority a hlavní rysy opatření Společenství v oblasti transevropských energetických sítí. Tyto hlavní směry určují projekty společného zájmu a prioritní projekty, včetně projektů evropského zájmu, v oblasti transevropských elektroenergetických a plynárenských sítí.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto rozhodnutí se vztahuje:

1. U elektroenergetických sítí na:

- a) všechna vedení vysokého a velmi vysokého napětí, s výjimkou distribučních soustav a podmořských vedení, pokud se tato infrastruktura používá pro přenos či propojení mezi jednotlivými oblastmi nebo pro přenos či propojení mezinárodní;
- b) veškerá vybavení nebo zařízení nutná pro řádné fungování uvedeného systému, včetně systémů ochrany, kontroly a regulace.

2. U plynárenských sítí (zemního plynu nebo olefinů) na:

- a) vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody, s výjimkou distribučních soustav, které umožňují zásobování jednot-

livých oblastí Společenství z vnitřních nebo vnějších zdrojů;

- b) podzemní zásobníky napojené na výše uvedené vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody;
- c) předávací stanice, zásobníky a znovuzplyňovací zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a také lodě na přepravu LNG v závislosti na objemu dodávek;
- d) veškerá vybavení nebo zařízení nutná pro řádné fungování uvedeného systému, včetně systémů ochrany, kontroly a regulace.

Článek 3

Cíle

Společenství podporuje propojování, interoperabilitu a rozvíjení transevropských energetických sítí a přístup k těmto sítím v souladu s platnými právními předpisy Společenství s cílem:

- a) podpořit efektivní fungování vnitřního trhu obecně, a zejména vnitřního trhu s energií, při současně podpoře racionální výroby, přepravy, distribuce a využívání zdrojů energie a rozvíjení a propojení obnovitelných zdrojů energie s cílem snižovat cenu energie pro spotřebitele a přispívat k diverzifikaci zdrojů energie;
- b) usnadnit rozvoj a snížit izolaci znevýhodněných a ostrovních regionů Společenství, a tím pomoci upevnit hospodářskou a sociální soudržnost;
- c) posílit bezpečnost dodávek energie, například prohloubením vztahů s třetími zeměmi v odvětví energií ve společném zájmu všech dotčených stran, zejména v rámci Smlouvy o energetické chartě a v rámci dohod o spolupráci uzavřených Společenstvím;
- d) přispívat k udržitelnému rozvoji a k ochraně životního prostředí, mimo jiné používáním obnovitelných zdrojů energie a snižováním rizik pro životní prostředí spojených s přepravou a přenosem energie.

Článek 4

Priority činnosti

Priority činnosti Společenství v oblasti transevropských energetických sítí musí být slučitelné s udržitelným rozvojem a jsou tyto:

1. Pro elektroenergetické i plynárenské sítě:

- a) úprava a rozvoj energetických sítí v zájmu podpory fungování vnitřního trhu s energií, a zejména překonávání snížené průchodnosti, především přeshraniční, odstraňování přetížení a budování chybějících propojení, jakož i zohlednění potřeb vznikajících na základě fungování vnitřního trhu s elektřinou a zemním plynem a na základě rozšíření Evropské unie;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 161, 29.6.1996, s. 154.

- b) zřizování energetických sítí v ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionech a podpora diverzifikace zdrojů energie a využívání obnovitelných zdrojů energie, jakož i případné propojení těchto sítí.

2. Pro elektroenergetické sítě:

- a) úprava a rozvoj sítí v zájmu usnadnění integrace a propojení výroby energie z obnovitelných zdrojů;
- b) zajištění interoperability elektroenergetických sítí v rámci Společenství a se sítěmi v přístupujících a kandidátských zemích a v ostatních zemích Evropy a v oblastech Středozemního a Černého moře.

3. Pro plynárenské sítě:

- a) rozvoj sítí pro přepravu zemního plynu nezbytných pro pokrytí spotřeby zemního plynu ve Společenství a pro kontrolu systémů v oblasti dodávek zemního plynu;
- b) zajištění interoperability sítí pro přepravu zemního plynu v rámci Společenství a se sítěmi v přístupujících a kandidátských zemích a v ostatních zemích Evropy a v oblastech Středozemního, Černého a Kaspického moře, jakož i na Středním východě a v oblasti Perského zálivu, a diverzifikace zdrojů zemního plynu a zásobovacích tras.

Článek 5

Hlavní směry činnosti

Hlavními směry činnosti Společenství v oblasti transevropských energetických sítí jsou:

- a) určování projektů společného zájmu a prioritních projektů, včetně projektů evropského zájmu;
- b) vytváření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj těchto sítí.

Článek 6

Projekty společného zájmu

1. Obecně použitelná kritéria, která se mají uplatnit při určování projektů společného zájmu, při jejich změnách, specifikacích nebo žádostech o jejich aktualizaci, jsou tato:

- a) projekty spadají do oblasti působnosti článku 2;
- b) projekty splňují cíle a priority činnosti stanovené v článcích 3 a 4;
- c) projekty vykazují potenciální hospodářskou životaschopnost.

Hodnocení hospodářské životaschopnosti je založeno na analýze nákladů a přínosů, která zohlední veškeré náklady a přínosy, včetně střednědobých nebo dlouhodobých, souvisejících s aspekty ochrany životního prostředí, bezpečnosti

dodávek a přínosů pro hospodářskou a sociální soudržnost. Projekty společného zájmu týkající se území členského státu vyžadují souhlas dotyčného členského státu.

2. Dodatečná kritéria pro určování projektů společného zájmu jsou stanovena v příloze II. O veškerých změnách dodatečných kritérií pro určování projektů společného zájmu uvedených v příloze II se rozhoduje podle článku 251 Smlouvy.

3. Na finanční pomoc Společenství poskytovanou podle nařízení (ES) č. 2236/95 mají nárok pouze projekty uvedené v příloze III, které splňují kritéria stanovená v odstavci 1 a kritéria uvedená v příloze II.

4. Orientační specifikace projektů, včetně jejich podrobného, popřípadě i zeměpisného popisu, jsou stanoveny v příloze III. Tyto specifikace se aktualizují postupem podle čl. 14 odst. 2. Aktualizace jsou technické povahy a omezují se na technické změny projektů, úpravu určité části konkrétního vedení trasy nebo na omezenou úpravu místa projektu.

5. Členské státy přijmou veškerá opatření, která považují za nezbytná, aby bylo usnadněno a urychleno dokončení projektů společného zájmu a minimalizováno prodlení při současném dodržení právních předpisů Společenství a mezinárodních úmluv o životním prostředí, zvláště v případě projektů prohlášených za projekty evropského zájmu. Zejména musí být rychle dokončeny schvalovací postupy.

6. Jsou-li části projektů společného zájmu prováděny na území třetích zemí, může Komise na základě dohody s dotyčnými členskými státy, případně v rámci provádění dohod mezi Společenstvím a těmito třetími zeměmi a v souladu se Smlouvou o energetické chartě a jinými mnohostrannými dohodami, navrhnout v případě třetích zemí, které jsou stranami uvedené smlouvy, aby dotyčné třetí země uznaly tyto projekty za projekty vzájemného zájmu, a bylo tak usnadněno jejich provádění.

Článek 7

Prioritní projekty

1. Projekty společného zájmu uvedené v čl. 6 odst. 3, na které se vztahují osy pro prioritní projekty stanovené v příloze I, mají přednost při udělování finanční pomoci Společenství poskytované podle nařízení (ES) č. 2236/95. O změnách přílohy I se rozhoduje postupem podle článku 251 Smlouvy.

2. Pokud jde o přeshraniční investiční projekty, učiní členské státy v rámci vnitrostátních schvalovacích postupů kroky nezbytné k zajištění toho, aby skutečnost, že tyto projekty zvýší kapacitu propojení dvou nebo více členských států, a posílí tak celoevropskou bezpečnost dodávek, byla považována za kritérium posuzování příslušnými vnitrostátními orgány.

3. Dotyčné členské státy a Komise se v rámci svých pravomocí a spolu s odpovědnými společnostmi zasadí o podporu při provádění prioritních projektů, zejména přeshraničních projektů.

4. Prioritní projekty musí být v souladu s udržitelným rozvojem a musí splňovat tato kritéria:

- a) mají významný dopad na konkurenční fungování vnitřního trhu nebo
- b) posilují bezpečnost dodávek ve Společenství nebo
- c) vedou ke zvýšenému užívání obnovitelných zdrojů energie.

Článek 8

Projekt evropského zájmu

1. Některé projekty z os pro prioritní projekty podle článku 7, které mají přeshraniční povahu nebo mají významný dopad na přeshraniční přenosovou kapacitu, se prohlašují za projekty evropského zájmu. Tyto projekty jsou uvedeny v příloze I.

2. Při výběru projektů, které mají být financovány z rozpočtu určeného na transevropské síť podle článku 10 nařízení (ES) č. 2236/95, upřednostňují členské státy náležitě projekty prohlášené za projekty evropského zájmu.

3. Pokud se projekty vybírají v rámci jiných finančních prostředků pro spolufinancování Společenstvím, je třeba zvláštní pozornost věnovat projektům prohlášeným za projekty evropského zájmu.

4. Pokud se ukáže, že uskutečňování projektu prohlášeného za projekt evropského zájmu probíhá nebo bude probíhat s významným zpožděním, může Komise požádat dotyčné členské státy, aby do tří měsíců uvedly důvody tohoto zpoždění.

Je-li pro projekty prohlášené za projekty evropského zájmu jmenován evropský koordinátor, uvede ve své zprávě důvody zpoždění těchto projektů.

5. Pět let po dokončení projektu prohlášeného za projekt evropského zájmu nebo jednoho z jeho úseků vyhodnotí Komise s pomocí výboru uvedeného v čl. 14 odst. 1 jeho sociálně-ekonomický dopad a jeho dopad na životní prostředí, včetně dopadu na obchod mezi členskými státy, územní soudržnost a udržitelný rozvoj. Komise uvědomí výbor uvedený v čl. 14 odst. 1 o výsledcích tohoto hodnocení.

6. Pro každý projekt, který byl prohlášen za projekt evropského zájmu, a zvláště pokud jde o jeho přeshraniční úseky, přijmou dotyčné členské státy vhodná opatření, aby zabezpečily:

- pravidelnou výměnu příslušných informací a
- v případě potřeby pořádání společných koordinačních schůzí.

Společné koordinační schůze se pořádají podle potřeby s ohledem na konkrétní požadavky projektu, například ve fázi vývoje projektu a v případě očekávaných nebo již nastalých obtíží. Společné koordinační schůze se zabývají zejména postupy hodnocení a veřejné konzultace. Dotyčné členské státy informují Komisi o společných koordinačních schůzích a o výměně informací.

Článek 9

Provádění projektů evropského zájmu

1. Projekty evropského zájmu jsou prováděny rychle.

Do 12. dubna 2007 předloží členské státy Komisi na základě návrhu harmonogramu sestaveného Komisí k tomuto účelu aktualizovaný a orientační harmonogram pro dokončení těchto projektů, který bude obsahovat dostupné údaje o:

- a) době plánovaného dokončení schvalovacího řízení projektu;
- b) harmonogramu pro studii proveditelnosti a projektování;
- c) vytvoření projektu a
- d) zahájení projektu.

2. Komise v úzké spolupráci s výborem uvedeným v čl. 14 odst. 1 předkládá každé dva roky zprávu o vývoji projektů uvedených v odstavci 1.

Tyto zprávy Komise jsou v případě projektů prohlášených za projekty evropského zájmu, pro které byl jmenován evropský koordinátor, nahrazeny jeho ročními zprávami.

Článek 10

Evropský koordinátor

1. Potýká-li se projekt prohlášený za projekt evropského zájmu s vážnými zpožděními nebo překážkami spojenými s uskutečňováním, včetně situací týkajících se třetích zemí, může Komise se souhlasem dotyčných členských států a po konzultaci s Evropským parlamentem jmenovat pro tento projekt evropského koordinátora. V případě potřeby mohou členské státy rovněž požádat Komisi, aby jmenovala evropského koordinátora pro další projekty týkající se transevropských energetických sítí.

2. Evropský koordinátor je vybírán zejména na základě zkušeností s činností evropských institucí a znalostí otázek souvisejících s energetickou politikou, s financováním významných projektů a s hodnocením jejich technických a sociálně-ekonomických dopadů a dopadů na životní prostředí.

3. V rozhodnutí o jmenování evropského koordinátora musí být uvedeno, jakým způsobem bude koordinátor plnit své úkoly.

4. Evropský koordinátor:

- a) podporuje evropský rozměr projektu a přeshraniční dialog mezi těmi, kteří projekt podporují, a osobami, kterých se projekt týká;
- b) přispívá ke koordinaci vnitrostátních postupů pro konzultaci s osobami, kterých se projekt týká, a
- c) každoročně předkládá Komisi zprávu o uskutečňování projektu nebo projektů, pro které je jmenován, a o všech obtížích a překážkách, které by mohly způsobit výrazné zpoždění. Komise předloží tuto zprávu dotyčným členským státům.

5. Dotyčné členské státy spolupracují s evropským koordinátorem a poskytují mu informace potřebné pro plnění úkolů uvedených v odstavci 4.

6. Při posuzování žádostí o financování projektů nebo skupiny projektů, pro něž byl jmenován evropský koordinátor, z prostředků Společenství může Komise požádat evropského koordinátora o stanovisko.

7. Stupeň koordinace musí být úměrný nákladům na projekt, aby se zamezilo zbytečné administrativní zátěži.

Článek 11

Příznivější rámcové podmínky

1. S cílem přispět k vytvoření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj transevropských energetických sítí a jejich interoperability bere Společenství v úvahu úsilí, které členské státy na dosažení tohoto cíle doposud vynaložily, a příkládá maximální důležitost následujícím opatřením, jež v případě potřeby podporuje:

- a) technická spolupráce mezi subjekty odpovědnými za transevropské energetické sítě, zejména za řádné fungování propojení uvedených v bodech 1, 2 a 7 přílohy II;
- b) usnadnění provádění schvalovacích postupů pro projekty v oblasti transevropských energetických sítí s cílem omezit prodlení, a to zejména u projektů prohlášených za projekty evropského zájmu;
- c) poskytnutí pomoci projektům společného zájmu z fondů, nástrojů a finančních programů Společenství vztahujících se na tyto sítě.

2. Komise vyvíjí v úzké spolupráci s dotyčnými členskými státy veškerou činnost na podporu koordinace činností uvedených v odstavci 1.

3. O opatřeních nezbytných pro provádění činností uvedených v odst. 1 písm. a) a b) rozhoduje Komise postupem podle čl. 14 odst. 2.

Článek 12

Dopad na hospodářskou soutěž

Při posuzování projektů se bere v úvahu jejich dopad na hospodářskou soutěž a bezpečnost dodávek. Hlavním zdrojem financování je financování soukromé nebo financování dotyčnými hospodářskými subjekty, které je nutno podporovat. Jakémukoli narušení hospodářské soutěže mezi účastníky trhu je nutno v souladu s ustanoveními Smlouvy zabránit.

Článek 13

Omezení

1. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny žádné finanční závazky přijaté členskými státy nebo Společenstvím.

2. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny výsledky hodnocení dopadu projektů a plánů nebo programů, které vymezují rámec pro budoucí schvalování daných projektů, na životní prostředí. Je-li v souladu s odpovídajícími právními předpisy Společenství vyžadováno hodnocení dopadu na životní prostředí, je nutno zvážit jeho výsledky dříve, než Společenství v souladu s odpovídajícími právními předpisy rozhodne o provedení těchto projektů.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavce, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 15

Zpráva

Každé dva roky vypracuje Komise zprávu o provádění tohoto rozhodnutí, kterou předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Tato zpráva věnuje pozornost provádění a pokroku dosaženému při uskutečňování prioritních projektů týkajících se přeshraničních propojení uvedených v příloze II bodech 2, 4 a 7, jakož i podrobným pravidlům jejich financování, zejména pokud jde o příspěvek ze zdrojů Společenství.

Článek 16

Zrušovací ustanovení

Zrušují se rozhodnutí 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 18

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předsedkyně

P. LEHTOMÄKI

PŘÍLOHA I

TRANSEVROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Osy pro prioritní projekty, včetně projektů evropského zájmu, podle článků 7 a 8

Seznam prioritních projektů, včetně projektů evropského zájmu, stanovených pro každou osu pro prioritní projekty

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

EL.1. Francie – Belgie – Nizozemsko – Německo:

Posílení elektroenergetických sítí, aby se vyřešilo přetížení toky elektřiny přes země Beneluxu.

Z toho projekty evropského zájmu:

Vedení Avelin (FR) – Avelgem (BE)

Vedení Moulaine (FR) – Aubange (BE)

EL.2. Hranice Itálie s Francií, Rakouskem, Slovinskem a Švýcarskem:

Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí.

Z toho projekty evropského zájmu:

Vedení Lienz (AT) – Cordignano (IT)

Nová propojení mezi Itálií a Slovinskem

Vedení Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)

Vedení S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)

Vedení Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)

Vedení St. Peter (AT) – Tauern (AT)

Vedení Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)

Propojení mezi Rakouskem a Itálií (Thaur – Brixen) brennerským železničním tunelem

EL.3. Francie – Španělsko – Portugalsko:

Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí mezi těmito zeměmi a pro Iberský poloostrov a rozvoj elektroenergetických sítí v ostrovních regionech.

Z toho projekty evropského zájmu:

Vedení Sentmenat (ES) – Bescanó (ES) – Baixas (FR)

Vedení Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zařízení Douro Internacional

EL.4. Řecko – balkánské země – soustava UCTE:

Rozvoj elektroenergetické infrastruktury pro připojení Řecka k soustavě UCTE a zajištění rozvoje trhu s elektřinou v jihovýchodní Evropě.

Z toho projekt evropského zájmu:

Vedení Filippi (EL) – Hamidabad (TR)

EL.5. Spojené království – kontinentální Evropa a severní Evropa:

Zřizování nebo zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.

Z toho projekt evropského zájmu:

Podmořský kabel na spojení Anglie (UK) a Nizozemska

EL.6. Irsko – Spojené království:

Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.

Z toho projekty evropského zájmu:

Podmořský kabel na spojení Irska a Walesu (UK)

- EL.7. Dánsko – Německo – baltský okruh (včetně Norska – Švédska – Finska – Dánska – Německa – Polska – pobaltských států – Ruska):
- Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.
- Z toho projekty evropského zájmu:
- Vedení Kassø (DK) – Hamburg/Dollern (DE)
- Vedení Hamburg/Krümmel (DE) – Schwerin (DE)
- Vedení Kassø (DK) – Revsing (DK) – Tjele (DK)
- Vedení Vester Hassing (DK) – Trige (DK)
- Podmořský kabel Skagerrak 4: mezi Dánskem a Norskem
- Propojení Polsko – Litva, včetně nutného posílení polské elektroenergetické sítě a propojení Polsko – Německo, aby byla umožněna účast na vnitřním trhu s energií
- Podmořský kabel Finsko – Estonsko (Estlink)
- Podmořský kabel Fennoscan mezi Finskem a Švédskem
- Halle/Saale (DE) – Schweinfurt (DE)
- EL.8. Německo – Polsko – Česká republika – Slovensko – Rakousko – Maďarsko – Slovinsko:
- Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí.
- Z toho projekty evropského zájmu:
- Vedení Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)
- Vedení Dürnröhr (AT) – Slavětice (CZ)
- Nové propojení mezi Německem a Polskem
- Vedení Velké Kapušany (SK) – Lemešany (SK) – Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)
- Vedení Gabčíkovo (SK) – Velký Ďur (SK)
- Vedení Stupava (SK) – jihovýchodní Vídeň (AT)
- EL.9. Středomořské členské státy – středomořský elektroenergetický okruh:
- Zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí mezi středomořskými členskými státy a Marokem – Alžírskem – Tuniskem – Libyí – Egyptem – zeměmi Blízkého východu – Tureckem.
- Z toho projekt evropského zájmu:
- Elektroenergetické propojení mezi Tuniskem a Itálií

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

- NG.1. Spojené království – severní kontinentální Evropa, včetně Nizozemska, Belgie, Dánska, Švédska a Německa – Polsko – Litva – Lotyšsko – Estonsko – Finsko – Rusko:
- Plynovody za účelem propojení hlavních zdrojů dodávek plynu v Evropě, zlepšení možnosti spolupráce sítí a zvyšování bezpečnosti dodávek, včetně plynovodů na přepravu zemního plynu po trase v pobřežních vodách z Ruska do EU a pozemní trase z Ruska do Polska a Německa, výstavba nových plynovodů a zvýšení kapacity sítí v Německu, Dánsku a Švédsku i mezi těmito státy, jakož i v Polsku, České republice, Slovensku, Německu a Rakousku a mezi těmito státy.
- Z toho projekty evropského zájmu:
- Severoevropský plynovod
- plynovod Jamal – Evropa
- Plynovody na přepravu zemního plynu spojující Dánsko, Německo a Švédsko
- Nárůst přenosové kapacity na ose Německo – Belgie – Spojené království
- NG.2. Alžírsko – Španělsko – Itálie – Francie – severní kontinentální Evropa:
- Výstavba nových plynovodů z Alžírsku do Španělska, Francie a Itálie a zvyšování síťových kapacit ve Španělsku, Francii a Itálii a mezi těmito státy.
- Z toho projekty evropského zájmu:
- plynovod Alžírsko – Tunisko – Itálie
- plynovod Alžírsko – Itálie přes Sardinii a Korsiku, s větví do Francie
- plynovod Medgas (Alžírsko – Španělsko – Francie – kontinentální Evropa)

- NG.3. Země Kaspického moře – Střední východ – Evropská unie:
Nové sítě plynovodů do Evropské unie z nových zdrojů, včetně plynovodů Turecko – Řecko, Řecko – Itálie, Turecko – Rakousko a Řecko – Slovinsko – Rakousko (přes západní Balkán).
Z toho projekty evropského zájmu:
plynovod Turecko – Řecko – Itálie
plynovod Turecko – Rakousko
- NG.4. Terminály zkapalněného zemního plynu (LNG) v Belgii, Francii, Španělsku, Portugalsku, Itálii, Řecku, na Kypru a v Polsku:
diverzifikace zdrojů dodávek a vstupních bodů, včetně propojení terminálů LNG s přepravní soustavou.
- NG.5. Podzemní zásobníky zemního plynu ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Itálii, Řecku a v oblasti Baltského moře:
Zvyšování kapacity ve Španělsku, Francii, Itálii a oblasti Baltského moře a výstavba prvních zařízení v Portugalsku, Řecku a Litvě.
- NG.6. Středomořské členské státy – plynárenský okruh východního Středomoří:
Zřízení a zvyšování kapacit plynovodů mezi středomořskými státy a Libyí – Egyptem – Jordánskem – Sýrií – Tureckem.
Z toho projekt evropského zájmu:
plynovod Libye – Itálie
-

PŘÍLOHA II

TRANSEVROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Dodatečná kritéria pro určování projektů společného zájmu podle čl. 6 odst. 2

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

1. Rozvoj elektroenergetických sítí v ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionech a podporování diverzifikace zdrojů energie a širší využívání obnovitelných zdrojů energie, jakož i propojení elektroenergetických sítí těchto oblastí v případě potřeby:
 - Irsko – Spojené království (Wales)
 - Řecko (ostrovy)
 - Itálie (Sardinie) – Francie (Korsika) – Itálie (pevnina)
 - propojení ostrovních regionů včetně propojení s pevninou
 - propojení nejvzdálenějších regionů Francie, Španělska a Portugalska
2. Rozvoj elektrických propojení mezi členskými státy potřebných pro fungování vnitřního trhu a pro zajištění bezpečnosti a spolehlivosti provozu elektroenergetických sítí:
 - Francie – Belgie – Nizozemsko – Německo
 - Francie – Německo
 - Francie – Itálie
 - Francie – Španělsko
 - Portugalsko – Španělsko
 - Finsko – Švédsko
 - Finsko – Estonsko – Lotyšsko – Litva
 - Rakousko – Itálie
 - Itálie – Slovinsko
 - Rakousko – Itálie – Slovinsko – Maďarsko
 - Německo – Polsko
 - Německo – Polsko – Česká republika – Rakousko – Slovensko – Maďarsko
 - Maďarsko – Slovensko
 - Maďarsko – Rakousko
 - Polsko – Litva
 - Irsko – Spojené království (Severní Irsko)
 - Rakousko – Německo – Slovinsko – Maďarsko
 - Nizozemsko – Spojené království
 - Německo – Dánsko – Švédsko
 - Řecko – Itálie
 - Maďarsko – Slovinsko
 - Malta – Itálie
 - Finsko – Estonsko
 - Itálie – Slovinsko
3. Rozvoj elektrických propojení uvnitř členských států tam, kde jsou potřebná pro využití propojení mezi členskými státy, fungování vnitřního trhu nebo propojení obnovitelných zdrojů energie:
 - všechny členské státy

4. Rozvoj elektrických propojení s třetími zeměmi, zejména s kandidátskými zeměmi, s cílem přispět k interoperabilitě, provozní spolehlivosti a bezpečnosti elektroenergetických sítí nebo dodávek elektřiny uvnitř Evropského společenství:
- Německo – Norsko
 - Nizozemsko – Norsko
 - Švédsko – Norsko
 - Spojené království – Norsko
 - baltský elektroenergetický okruh: Německo – Polsko – Bělorusko – Rusko – Litva – Lotyšsko – Estonsko – Finsko – Švédsko – Norsko – Dánsko
 - Norsko – Švédsko – Finsko – Rusko
 - středomořský elektroenergetický okruh: Francie – Španělsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Libye – Egypt – země Blízkého východu – Turecko – Řecko – Itálie
 - Řecko – Turecko
 - Itálie – Švýcarsko
 - Rakousko – Švýcarsko
 - Maďarsko – Rumunsko
 - Maďarsko – Srbsko
 - Maďarsko – Chorvatsko
 - Itálie – Tunisko
 - Řecko – balkánské země
 - Španělsko – Maroko
 - Španělsko – Andorra – Francie
 - EU – balkánské země – Bělorusko – Rusko – Ukrajina
 - černomořský elektroenergetický okruh: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzie
 - Bulharsko – Bývalá jugoslávská republika Makedonie/Řecko – Albánie – Itálie nebo Bulharsko – Řecko – Itálie
5. Opatření zlepšující provoz propojených elektroenergetických sítí v rámci vnitřního trhu, zejména určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, vyvíjení řešení umožňujících vypořádat se s přetížením a úprava metod plánování a provozu elektroenergetických sítí:
- určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, zejména přeshraničních, uvnitř elektroenergetických sítí,
 - vyvíjení řešení pro řízení toku elektřiny s cílem vypořádat se s problémy přetížení elektroenergetických sítí,
 - úprava metod plánování a provozu elektroenergetických sítí nutných pro řádné fungování vnitřního trhu a používání vysokého podílu obnovitelných zdrojů energie.

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

6. Zavádění zemního plynu do nových oblastí, zejména ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionů, a rozvoj sítí pro přepravu zemního plynu v těchto oblastech:
- Spojené království (Severní Irsko)
 - Irsko
 - Španělsko
 - Portugalsko
 - Řecko
 - Švédsko
 - Dánsko
 - Itálie (Sardinie)
 - Francie (Korsika)
 - Kypr
 - Malta
 - nejvzdálenější regiony Francie, Španělska a Portugalska

7. Rozvoj plynárenských propojení za účelem uspokojení potřeb vnitřního trhu a posílení bezpečnosti dodávek, včetně propojení oddělených sítí pro přepravu zemního plynu a olefinů:
- Irsko – Spojené království
 - Francie – Španělsko
 - Francie – Švýcarsko
 - Portugalsko – Španělsko
 - Rakousko – Německo
 - Rakousko – Maďarsko
 - Rakousko – Maďarsko – Slovensko – Polsko
 - Polsko – Česká republika
 - Slovensko – Česká republika – Německo – Rakousko
 - Rakousko – Itálie
 - Řecko – balkánské země
 - Rakousko – Maďarsko – Rumunsko – Bulharsko – Řecko – Turecko
 - Francie – Itálie
 - Řecko – Itálie
 - Rakousko – Česká republika
 - Německo – Česká republika – Rakousko – Itálie
 - Rakousko – Slovinsko – Chorvatsko
 - Maďarsko – Chorvatsko
 - Maďarsko – Rumunsko
 - Maďarsko – Slovensko
 - Maďarsko – Ukrajina
 - Slovinsko – balkánské země
 - Belgie – Nizozemsko – Německo
 - Spojené království – Nizozemsko – Německo
 - Německo – Polsko
 - Dánsko – Spojené království
 - Dánsko – Německo – Švédsko
 - Dánsko – Nizozemsko
8. Rozvoj kapacit odběru LNG a pro skladování zemního plynu potřebných pro uspokojení poptávky a regulaci systémů dodávek plynu, včetně diverzifikace zdrojů a zásobovacích tras:
- všechny členské státy
9. Rozvoj přepravních plynárenských kapacit (zásobovací plynovody) potřebných pro uspokojení poptávky a diverzifikaci dodávek z domácích i zahraničních zdrojů, jakož i zásobovacích tras:
- severská plynárenská soustava: Norsko – Dánsko – Německo – Švédsko – Finsko – Rusko – pobaltské státy – Polsko
 - Alžírsko – Španělsko – Francie
 - Rusko – Ukrajina – EU
 - Rusko – Bělorusko – Ukrajina – EU
 - Rusko – Bělorusko – EU
 - Rusko – Baltské moře – Německo
 - Rusko – pobaltské státy – Polsko – Německo
 - Německo – Česká republika – Polsko – Německo – ostatní členské státy
 - Libye – Itálie
 - Tunisko – Libye – Itálie
 - země Kaspické oblasti – EU

- Rusko – Ukrajina – Moldavsko – Rumunsko – Bulharsko – Řecko – Slovinsko – ostatní balkánské země
 - Rusko – Ukrajina – Slovensko – Maďarsko – Slovinsko – Itálie
 - Nizozemsko – Německo – Švýcarsko – Itálie
 - Belgie – Francie – Švýcarsko – Itálie
 - Dánsko – Švédsko – Polsko
 - Norsko – Rusko – EU
 - Irsko
 - Alžírsko – Itálie – Francie
 - Alžírsko – Tunisko – Itálie
 - Střední východ – plynárenský okruh východního Středomoří – EU
 - mísicí stanice ve Winksele (BE) v severojižní ose (mísení vodíkového plynu a dusíku)
 - zvýšení kapacity ve východozápadní ose Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE)
10. Opatření zlepšující provoz propojených sítí pro přepravu zemního plynu v rámci vnitřního trhu a v tranzitních zemích, a zejména určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, vyvíjení řešení umožňujících vypořádat se s přetížením a úprava metod plánování, jakož i účinného a bezpečného provozu sítí pro přepravu zemního plynu:
- určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, zejména přeshraničních, uvnitř sítí pro přepravu zemního plynu,
 - vyvíjení řešení pro řízení toku zemního plynu s cílem vypořádat se s problémy přetížení plynárenských sítí,
 - úprava metod plánování a provozu sítí pro přepravu zemního plynu nutných pro fungování vnitřního trhu,
 - zvýšení celkové výkonnosti a bezpečnosti a zabezpečení sítí pro přepravu zemního plynu v tranzitních zemích.
11. Rozvoj a integrace kapacit pro přepravu olefinů v zájmu uspokojení poptávky v rámci vnitřního trhu:
- všechny členské státy
-

PŘÍLOHA III

TRANSEVROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Projekty společného zájmu a jejich specifikace, v současné době určené podle kritérií stanovených v příloze II

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

1. Vývoj elektroenergetických sítí v izolovaných regionech
 - 1.1 Podmořský kabel Irsko – Wales (UK)
 - 1.2 Propojení Jižních Kyklad (EL) (s propojenou soustavou)
 - 1.3 Podvodní kabelový spoj 30 kV mezi ostrovy Faial, Pico a S. Jorge (Azory, PT)
 - 1.4 Propojení a posílení distribuční soustavy na ostrovech Terceira, Faial a S. Miguel (Azory, PT)
 - 1.5 Propojení a posílení distribuční soustavy na ostrově Madeira (PT)
 - 1.6 Podmořský kabel Sardinie (IT) – kontinentální Itálie
 - 1.7 Podmořský kabel Korsika (FR) – Itálie
 - 1.8 Propojení kontinentální Itálie – Sicílie (IT): zdvojení propojení Sorgente (IT) – Rizziconi (IT)
 - 1.9 Nová propojení na Baleárských a Kanárských ostrovech (ES)
2. Vývoj elektrických propojení mezi členskými státy
 - 2.1 Vedení Moulaine (FR) – Aubange (BE)
 - 2.2 Vedení Avelin (FR) – Avelgem (BE)
 - 2.3 Propojení mezi Německem a Belgií
 - 2.4 Vedení Vigy (FR) – Marlenheim (FR)
 - 2.5 Vedení Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE)
 - 2.6 Fázový transformátor La Praz (FR)
 - 2.7 Další zvyšování kapacity prostřednictvím stávajícího propojení mezi Francií a Itálií
 - 2.8 Nové propojení mezi Francií a Itálií
 - 2.9 Nové propojení přes Pyreneje mezi Francií a Španělskem
 - 2.10 Propojení přes východní Pyreneje mezi Francií a Španělskem
 - 2.11 Propojení mezi severním Portugalskem a severozápadním Španělskem
 - 2.12 Vedení Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES)
 - 2.13 Propojení mezi jižním Portugalskem a jihozápadním Španělskem
 - 2.14 Vedení Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zařízení Douro Internacional
 - 2.15 Propojení severně od Botnického zálivu a podmořský kabel Fennoscan mezi Finskem a Švédskem
 - 2.16 Vedení Lienz (AT) – Cordignano (IT)
 - 2.17 Propojení Somplago (IT) – Würmbach (AT)
 - 2.18 Propojení mezi Rakouskem a Itálií (Thaur – Brixen) brennerským železničním tunelem
 - 2.19 Propojení mezi Irskem a Severním Irskem
 - 2.20 Vedení St. Peter (AT) – Isar (DE)
 - 2.21 Podmořský kabel mezi jihovýchodní Anglií a středním Nizozemskem
 - 2.22 Posílení propojení mezi Dánskem a Německem, například vedení Kassø – Hamburg

- 2.23 Posílení propojení mezi Dánskem a Švédskem
- 2.24 Nové propojení mezi Slovinskem a Maďarskem: Cirkovce (SI) – Hévíz (HU)
- 2.25 Sajóivánka (HU) – Rimavská Sobota (SK)
- 2.26 Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)
- 2.27 Stupava (SK) – jihovýchodní Vídeň (AT)
- 2.28 Vedení Polsko – Německo (Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL))
- 2.29 Propojení Polsko – Litva (Elk – Alytus)
- 2.30 Podmořský kabel na spojení Finska a Estonska
- 2.31 Zařízení přízpusobitelné střídavé přenosové soustavy mezi Itálií a Slovinskem
- 2.32 Nová propojení mezi soustavami UCTE a CENTREL
- 2.33 Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)
- 2.34 Podmořské elektrické propojení mezi Maltou (MT) a Sicílií (IT)
- 2.35 Nová propojení mezi Itálií a Slovinskem
- 2.36 Vedení Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)
- 3. *Rozvoj elektrických propojení uvnitř členských států*
 - 3.1 Propojení ve východozápadní ose Dánska: propojení mezi dánskou západní sítí (UCTE) a východní sítí (NORDEL)
 - 3.2 Propojení v severojižní ose Dánska
 - 3.3 Nová propojení v severní Francii
 - 3.4 Nová propojení v jihozápadní Francii
 - 3.5 Vedení Trino Vercellese (IT) – Lacchiarelle (IT)
 - 3.6 Vedení Turbigo (IT) – Rho (IT) – Bovisio (IT)
 - 3.7 Vedení Voghera (IT) – La Casella (IT)
 - 3.8 Vedení S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
 - 3.9 Vedení Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)
 - 3.10 Vedení Redipuglia (IT) – Udine Ovest (IT)
 - 3.11 Nová propojení ve východozápadní ose Itálie
 - 3.12 Vedení Tarnuzze (IT) – Casallina (IT)
 - 3.13 Vedení Tarnuzze (IT) – S. Barbara (IT)
 - 3.14 Vedení Rizziconi (IT) – Feroletto (IT) – Laino (IT)
 - 3.15 Nová propojení v severojižní ose Itálie
 - 3.16 Úpravy sítí pro usnadnění propojení obnovitelných zdrojů v Itálii
 - 3.17 Nová propojení větrných elektráren v Itálii
 - 3.18 Nová propojení v severní ose Španělska
 - 3.19 Nová propojení ve středomořské ose Španělska
 - 3.20 Nová propojení v ose Galicie (ES) – Centro (ES)
 - 3.21 Nová propojení v ose Centro (ES) – Aragon (ES)
 - 3.22 Nová propojení v ose Aragon (ES) – Levanta (ES)
 - 3.23 Nová propojení ve španělské ose jih-střed (ES)
 - 3.24 Nová propojení ve španělské ose východ-střed (ES)

- 3.25 Nová propojení v Andalusii (ES)
- 3.26 Vedení Pedralva (PT) – Riba d'Ave (PT) a zařízení Pedralva
- 3.27 Vedení Recarei (PT) – Valdigem (PT)
- 3.28 Vedení Picote (PT) – Pocinho (PT) (modernizace)
- 3.29 Úprava vedení Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT) a zařízení Falagueira
- 3.30 Vedení Pego (PT) – Batalha (PT) a zařízení Batalha
- 3.31 Vedení Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) I (modernizace)
- 3.32 Nová propojení větrných elektráren v Portugalsku
- 3.33 Vedení Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT) a zařízení Zêzere
- 3.34 Vedení Batalha (PT) – Rio Maior (PT) I a II (modernizace)
- 3.35 Vedení Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT) (modernizace)
- 3.36 Vedení Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT)
- 3.37 Odklon současného vedení Rio Maior (PT) – Palmela (PT) směrem k Ribatejo (PT) a zařízení Ribatejo
- 3.38 Rozvodny Soluň (EL), Lamia (EL) a Patras (EL) a spojovací vedení
- 3.39 Propojení oblastí Euboia (EL), Lakónie (EL) a Trácie (EL)
- 3.40 Posílení stávajících propojení okrajových regionů v kontinentálním Řecku
- 3.41 Vedení Tynagh (IE) – Cashla (IE)
- 3.42 Vedení Flagford (IE) – východní Sligo (IE)
- 3.43 Propojení na severovýchodě a západě Španělska, zejména za účelem propojení k síti větrných výrobních kapacit
- 3.44 Propojení v Baskicku (ES), Aragonu (ES) a Navaře (ES)
- 3.45 Propojení v Galicii (ES)
- 3.46 Propojení ve středním Švédsku
- 3.47 Propojení v jižním Švédsku
- 3.48 Vedení Hamburg (DE) – oblast Schwerinu (DE)
- 3.49 Vedení oblast Halle/Saale (DE) – oblast Schweinfurtu (DE)
- 3.50 Nová propojení větrných elektráren v pobřežních vodách Německa i na pevnině
- 3.51 Modernizace distribuční soustavy 380 kV v Německu pro propojení parků větrných elektráren v pobřežních vodách
- 3.52 Propojení v Severním Irsku, v souvislosti s propojeními s Irskem
- 3.53 Propojení na severozápadě Spojeného království
- 3.54 Propojení ve Skotsku a Anglii za účelem vyššího využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny
- 3.55 Nová propojení větrných elektráren v pobřežních vodách Belgie, včetně modernizace distribuční soustavy 380 kV
- 3.56 Rozvodna Borssele (NL)
- 3.57 Realizace reaktivního energetického kompenzačního zařízení (NL)
- 3.58 Zavedení posouvačů fáze nebo kondenzátorových souprav v Belgii
- 3.59 Modernizace distribuční soustavy 380 kV v Belgii s cílem zvýšit kapacitu dovozu
- 3.60 Vedení St. Peter (AT) – Tauern (AT)
- 3.61 Vedení Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)
- 3.62 Dunowo (PL) – Żydowo (PL) – Krzewina (PL) – Plewiska (PL)

- 3.63 Pątnów (PL) – Grudziądz (PL)
- 3.64 Ostrów (PL) – Plewiska (PL)
- 3.65 Ostrów (PL) – Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66 Plewiska (PL) – Pątnów (PL)
- 3.67 Tarnów (PL) – Krosno (PL)
- 3.68 Elk (PL) – Olsztyn Matki (PL)
- 3.69 Elk (PL) – Narew (PL)
- 3.70 Mikułowa (PL) – Świebodzice – Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71 Patnów (PL) – Sochaczew (PL) – Warszawa (PL)
- 3.72 Krško (SI) – Beričevo (SI)
- 3.73 Modernizace slovinské přenosové soustavy z 220 kV na 400 kV
- 3.74 Medzibrod (SK) – Liptovská Mara (SK)
- 3.75 Lemešany (SK) – Moldava (SK)
- 3.76 Lemešany (SK) – Velké Kapušany (SK)
- 3.77 Gabčíkovo (SK) – Velký Ďur (SK)
- 3.78 Propojení v severním Švédsku
- 3.79 Převod dodávek Saaremaa (EE) na 110 kV
- 3.80 Zlepšení dodávek elektřiny z Tartu (EE)
- 3.81 Renovace rozvodny (330 kV) v Eesti (EE)
- 3.82 Renovace rozvodu (110 kV) v Kiisa (EE), Püssi (EE) a Viljandi (EE)
- 3.83 Nošovice (CZ) – Prosenice (CZ): přestavba jednoduchého vedení 400 kV na dvojité vedení 400 kV
- 3.84 Krasíkov (CZ) – Horní Životice (CZ): nové jednoduché vedení 400 kV
- 3.85 Nová propojení větrných elektráren na Maltě (MT)

- 4. *Rozvoj elektrických propojení s třetími zeměmi*
- 4.1 Nové propojení Itálie – Švýcarsko
- 4.2 Vedení Filippi (EL) – Marica 3 (Bulharsko)
- 4.3 Vedení Amintaio (EL) – Bitolja (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
- 4.4 Vedení Kardia (EL) – Elbasan (Albánie)
- 4.5 Vedení Elbasan (Albánie) – Podgorica (Černá Hora)
- 4.6 Rozvodna a spojovací vedení Mostar (Bosna a Hercegovina)
- 4.7 Rozvodna a spojovací vedení Ernestinovo (Chorvatsko)
- 4.8 Nová propojení mezi Řeckem a Albánií, Bulharskem a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie
- 4.9 Vedení Filippi (EL) – Hamidabad (TR)
- 4.10 Podmořský kabel mezi severovýchodem/východem Anglie a jižním Norskem
- 4.11 Propojení Eemshaven (NL) – Feda (NO)
- 4.12 Podmořský kabel mezi jižním Španělskem a Marokem (posílení existujícího propojení)
- 4.13 Propojení pro baltský elektroenergetický okruh: Německo – Polsko – Rusko – Estonsko – Lotyšsko – Litva – Švédsko – Finsko – Dánsko – Bělorusko
- 4.14 Propojení jižní Finsko – Rusko

- 4.15 Nová propojení mezi severním Švédskem a severním Norskem
- 4.16 Nová propojení mezi středním Švédskem a středním Norskem
- 4.17 Vedení Borgvik (SE) – Hoesle (NO) – oblast Osla (NO)
- 4.18 Nová propojení mezi soustavou UCTE/CENTREL a balkánskými zeměmi
- 4.19 Propojení a rozhraní mezi soustavou UCTE a Běloruskem, Ruskem a Ukrajinou, včetně přemístění měření HVDC dříve provozovaných mezi Rakouskem a Maďarskem, Rakouskem a Českou republikou a Německem a Českou republikou
- 4.20 Propojení v elektrickém okruhu Černého moře: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzie
- 4.21 Nová propojení v oblasti Černého moře za účelem zajištění spolupráce soustavy UCTE se sítěmi v dotyčných zemích
- 4.22 Nová propojení ve středozemním elektrickém okruhu: Francie – Španělsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Libye – Egypt – země Blízkého východu – Turecko – Řecko – Itálie
- 4.23 Podmořský kabel mezi jižním Španělskem a severozápadním Alžírskem
- 4.24 Podmořský kabel mezi Itálií a severní Afrikou (Alžírsko, Tunisko, Libye)
- 4.25 Elektrická propojení mezi Tuniskem a Itálií
- 4.26 Nová propojení v oblasti Barentsova moře
- 4.27 Modernizace propojení mezi Dánskem a Norskem
- 4.28 Obermoorweiler (DE) – Meiningen (AT) – Bonaduz (CH): další zvyšování kapacity
- 4.29 Békéscsaba (HU) – Oradea (RO)
- 4.30 Pécs (HU) – Sombor (Srbsko)
- 4.31 Pécs (HU) – Ernestinovo (HR)
- 4.32 Velké Kapušany (SK) – hranice Ukrajiny
- 4.33 Andrall (ES) – Encamp (AD): zvyšování kapacity na 220 kV
- 4.34 Španělsko – Andorra – Francie: modernizace propojení
- 5. *Opatření zlepšující provoz propojených elektroenergetických sítí v rámci vnitřního trhu*
(Dosud nebyly definovány žádné specifikace)

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

- 6. *Zavedení zemního plynu do nových oblastí*
- 6.1 Rozvoj plynárenských sítí z Belfastu směrem do severozápadní oblasti Severního Irska (UK) a v případě potřeby na západní pobřeží Irska
- 6.2 LNG v Santa Cruz de Tenerife, Kanárské ostrovy (ES)
- 6.3 LNG v Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4 LNG na Madeiře (PT)
- 6.5 Rozvoj plynárenských sítí ve Švédsku
- 6.6 Propojení mezi Baleárskými ostrovy (ES) a kontinentálním Španělskem
- 6.7 Vysokotlaká větev do Trácie (EL)
- 6.8 Vysokotlaká větev do Korintu (EL)
- 6.9 Vysokotlaká větev do severozápadního Řecka (EL)
- 6.10 Propojení ostrovů Lolland (DK) and Falster (DK)
- 6.11 LNG na Kypru, energetické středisko Vasilikos

- 6.12 Propojení mezi zařízením LNG Vasilikos (CY) a elektrárnou Moni (CY)
- 6.13 LNG na ostrově Kréta (EL)
- 6.14 Vysokotlaká větev do Patry (EL)
- 6.15 LNG na Maltě
- 7. *Rozvoj plynárenských propojení za účelem uspokojení potřeb vnitřního trhu a posílení bezpečnosti dodávek, včetně propojení oddělených sítí pro přepravu zemního plynu*
 - 7.1 Další propojovací plynovod mezi Irskem a Skotskem
 - 7.2 Propojení sever-jih, včetně plynovodu Dublin – Belfast
 - 7.3 Kompresní stanice na plynovodu Lacq (FR) – Calahorra (ES)
 - 7.4 Plynovod Lussagnet (FR) – Bilbao (ES)
 - 7.5 Plynovod Perpignan (FR) – Barcelona (ES)
 - 7.6 Zvyšování přepravní kapacity plynovodů zásobujících Portugalsko přes jižní Španělsko a Galicii a Asturii přes Portugalsko
 - 7.7 Plynovod Puchkirchen (AT) – Burghausen (DE)
 - 7.8 Plynovod Andorf (AT) – Simbach (DE)
 - 7.9 Plynovod Wiener Neustadt (AT) – Sopron (HU)
 - 7.10 Plynovod Bad Leonfelden (AT) – Linz (AT)
 - 7.11 Plynovod severozápadní Řecko – Elbasan (AL)
 - 7.12 Propojovací plynovod Řecko – Itálie
 - 7.13 Kompresní stanice na hlavním plynovodu v Řecku
 - 7.14 Propojení mezi sítěmi Rakouska a České republiky
 - 7.15 Koridor pro přepravu plynu v jihovýchodní Evropě přes Řecko, Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie, Srbsko, Černou Horu, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Slovinsko a Rakousko
 - 7.16 Koridor pro přepravu plynu mezi Rakouskem a Tureckem přes Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko
 - 7.17 Propojovací plynovody mezi Spojeným královstvím, Nizozemskem a Německem, propojující hlavní zdroje a trhy severozápadní Evropy
 - 7.18 Propojení mezi severovýchodním Německem (oblast Berlína) a severozápadním Polskem (oblast Štětína) s větví ze Schmöllnu do Lubminu (DE, oblast Greifswaldu)
 - 7.19 Plynovod Cieszyn (PL) – Ostrava (CZ)
 - 7.20 Görlitz (DE) – Zgorzelec (PL): prodloužení a propojení sítí pro přepravu zemního plynu
 - 7.21 Prodloužení Bernau (DE) – Szczecin (PL)
 - 7.22 Propojení mezi zařízeními v pobřežních vodách Severního moře nebo mezi dánskými zařízeními v pobřežních vodách a zařízeními na pobřeží Spojeného království
 - 7.23 Posílení přepravní kapacity mezi Francií a Itálií
 - 7.24 Baltský propojovací plynovod mezi Dánskem – Německem – Švédskem
 - 7.25 Mísící stanice ve Winksele (BE) v severojižní ose
 - 7.26 Zvýšení kapacity Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE)
 - 7.27 Zvýšení kapacity podél severozápadní osy Zelzate (BE) – Zeebrugge (BE)
 - 7.28 Budování plynovodu na přepravu plynu propojujícího Dánsko a Nizozemsko a spojujícího stávající výrobní zařízení v Severním moři

8. *Rozvoj kapacit pro odběr LNG a pro skladování zemního plynu*
- 8.1 LNG v Le Verdon-sur-mer (FR, nové zařízení) a plynovod do zásobníku Lussagnet (FR)
- 8.2 LNG ve Fos-sur-mer (FR)
- 8.3 LNG v Huelvė (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.4 LNG v Kartageně (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.5 LNG v Galicii (ES), nové zařízení
- 8.6 LNG v Bilbao (ES), nové zařízení
- 8.7 LNG v oblasti Valencie (ES), nové zařízení
- 8.8 LNG v Barceloně (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.9 LNG v Sinesu (PT), nové zařízení
- 8.10 LNG v Revithousse (EL), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.11 LNG na severním pobřeží Jaderského moře (IT)
- 8.12 LNG v pobřežních vodách severního Jaderského moře (IT)
- 8.13 LNG na jižním pobřeží Jaderského moře (IT)
- 8.14 LNG na jónském pobřeží (IT)
- 8.15 LNG na tyrhénském pobřeží (IT)
- 8.16 LNG na ligurském pobřeží (IT)
- 8.17 LNG v Zeebrugge (BE, druhá fáze rozšiřování kapacity)
- 8.18 LNG na ostrově Grain, Kent (UK)
- 8.19 Stavba druhého LNG terminálu v kontinentálním Řecku
- 8.20 Rozvoj podzemních plynárenských skladovacích zařízení v Irsku
- 8.21 Skladování na Jižní Kavale (EL), přeměna vyčerpaného plynárenského pole v pobřežních vodách
- 8.22 Skladování v Lussagnetu (FR), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.23 Skladování v Pecorađu (FR), přeměna vyčerpaného naftového pole
- 8.24 Skladování v Alsasku (FR), rozvoj skladování v solných dutinách
- 8.25 Skladování v oblasti Centre (FR), rozvoj skladování u hladiny podzemní vody
- 8.26 Skladování na severojižní ose Španělska (nová zařízení) v Kantábrii, Aragonu, Kastilii a Leonu, Kastilii – La Manche a Andalusii
- 8.27 Skladování na středomořské ose Španělska (nová zařízení) v Katalánii, Valencii a Murcii
- 8.28 Skladování v Carriđu (PT), nové zařízení
- 8.29 Skladování v Loenhoutu (BE), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.30 Skladování v Stenlille (DK) a Lille Torupu (DK), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.31 Skladování v Tønderu (DK), nové zařízení
- 8.32 Skladování v Puchkirchenu (AT), rozšíření stávajícího zařízení, včetně plynovodu do systému Penta západ poblíž Andorfu (AT)
- 8.33 Skladování v Baumgartenu (AT), nové zařízení
- 8.34 Skladování v Haidachu (AT), nové zařízení, včetně plynovodu do evropské distribuční soustavy
- 8.35 Rozvoj podzemních skladovacích zařízení v Itálii

- 8.36 Skladování ve Wierzychowicích (PL), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.37 Skladování v Kossakowu (PL), rozvoj podzemních skladovacích zařízení
- 8.38 Plynovod Malta (MT) – Sicílie (IT)
- 8.39 Skladování v Litvě (nové zařízení)
9. *Rozvoj přepravní plynárenské kapacity (zásobovací plynovody)*
- 9.1 Vytvoření a rozvoj propojení v rámci severské plynárenské distribuční soustavy: Norsko – Dánsko – Německo – Švédsko – Finsko – Rusko – pobaltské státy – Polsko
- 9.2 Středoseverský plynovod: Norsko, Švédsko, Finsko
- 9.3 Severoevropský plynovod: Rusko, Baltské moře, Německo
- 9.4 Plynovod z Ruska do Německa před Lotyšsko, Litvu a Polsko, včetně rozvoje podzemních plynárenských skladovacích zařízení v Lotyšsku (projekt Amber)
- 9.5 Plynovod Finsko – Estonsko
- 9.6 Nové plynovody z Alžírsko do Španělska a Francie a zvyšování souvisejících kapacit vnitřních sítí v těchto zemích
- 9.7 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu Alžírsko – Maroko – Španělsko (do Córdoby)
- 9.8 Plynovod Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES)
- 9.9 Plynovod Ciudad Real (ES) – Madrid (ES)
- 9.10 Plynovod Ciudad Real (ES) – pobřeží Středozemního moře (ES)
- 9.11 Větve v Kastilii – La Manche (ES)
- 9.12 Prodloužení směrem do severozápadního Španělska
- 9.13 Podmořský plynovod Alžírsko – Španělsko a plynovody pro propojení k Francii
- 9.14 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Evropské unie přes Ukrajinu, Slovensko a Českou republiku
- 9.15 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Evropské unie přes Bělorusko a Polsko
- 9.16 Plynovod Jamal – Evropa II
- 9.17 Plynovod Jagal jih (mezi plynovodem STEGAL vedoucím do trojúhelníku DE, FR a CH)
- 9.18 Plynovod SUDAL východ (mezi plynovodem MIDAL poblíž propojení z Heppenheimu do Burghausenu, propojení s plynovodem PENTA v Rakousku)
- 9.19 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu STEGAL pro přepravu dalšího plynu z česko-německých hranic a z polsko-německých hranic přes Německo do ostatních členských států
- 9.20 Plynovod z libyjských zdrojů do Itálie
- 9.21 Plynovod ze zdrojů v zemích Kaspického moře do Evropské unie
- 9.22 Plynovod Řecko – Turecko
- 9.23 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Řecka a jiných balkánských zemí přes Ukrajinu, Moldavsko, Rumunsko a Bulharsko
- 9.24 Plynovod Stara Zagora (BG) – Ichtiman (BG)
- 9.25 Transjadranský plynovod – plynovod na přepravu zemního plynu dodávaného z oblasti Kaspického moře, Ruska nebo Středního východu propojující Itálii a trhy s energií v jihovýchodní Evropě
- 9.26 Spojovací plynovody mezi německými, českými, rakouskými a italskými plynárenskými sítěmi
- 9.27 Plynovod z ruských zdrojů do Itálie přes Ukrajinu, Slovensko, Maďarsko a Slovinsko

- 9.28 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu TENP vedoucího z Nizozemska přes Německo do Itálie
 - 9.29 Plynovod Taisnières (FR) – Oltingue (CH)
 - 9.30 Plynovod z Dánska do Polska, případně před Švédsko
 - 9.31 Plynovod Nybro (DK) – Dragør (DK), včetně spojovacího plynovodu do skladovacího zařízení ve Stenlille (DK)
 - 9.32 Plynárenská síť ze zdrojů v Barentsově moři do Evropské unie přes Švédsko a Finsko
 - 9.33 Plynovod z pole Corrib (IE), pobřežní vody
 - 9.34 Plynovod z alžírských zdrojů do Itálie přes Sardinii, s větví na Korsiku
 - 9.35 Plynárenská síť ze zdrojů na Středním východě do Evropské unie
 - 9.36 Plynovod z Norska do Spojeného království
 - 9.37 Propojení Pécs (HU) – Chorvatsko
 - 9.38 Propojení Szeged (HU) – Oradea (RO)
 - 9.39 Propojení Vecsés (HU) – Slovensko
 - 9.40 Zvýšení kapacity Beregdaróc (HU) – Ukrajina
 - 10. *Opatření zlepšující provoz plynárenských sítí v rámci vnitřního trhu*
(Dosud nebyly definovány žádné specifikace)
-

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. července 2006

o uzavření Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy o založení Evropského společenství

(2006/616/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 179 a 181a ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Komise se souhlasem Rady sjednala jménem Společenství oblasti protokolu, které spadají do pravomoci Společenství.

(2) Rada Komisi pověřila, aby sjednala přistoupení Společenství k uvedené mezinárodní dohodě.

(3) Jednání byla úspěšně uzavřena a Společenství podepsalo výsledný akt dne 12. prosince 2000 v souladu s rozhodnutím Rady 2001/87/ES ze dne 8. prosince 2000 ⁽²⁾.

(4) Některé členské státy jsou smluvními stranami protokolu, zatímco v jiných členských státech probíhá proces ratifikace.

(5) Uzavření úmluvy bylo schváleno jménem Společenství rozhodnutím Rady 2004/579/ES ze dne 29. dubna 2004 ⁽³⁾, což je podmínkou pro to, aby se Společenství stalo smluvní stranou protokolu podle čl. 37 odst. 2 úmluvy.

(6) Byly splněny ostatní podmínky, které dovolují Společenství uložit listinu o schválení podle čl. 36 odst. 3 úmluvy a čl. 21 odst. 3 protokolu.

(7) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy by uzavření protokolu mělo být schváleno jménem Společenství.

(8) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy by uzavření protokolu jménem Společenství mělo být schváleno samostatným rozhodnutím Rady ⁽⁴⁾.

(9) Společenství by při uložení listiny o schválení mělo rovněž uložit prohlášení o rozsahu pravomoci Společenství v záležitostech upravených protokolem podle čl. 21 odst. 3 protokolu o pašování přistěhovalců,

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Viz strana 34 v tomto čísle Úředního věstníku.

ROZHODLA TAKTO:

Článek 3

Článek 1

Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, uvedený v příloze I, se schvaluje jménem Evropského společenství.

Listina Společenství o formálním potvrzení zahrnuje prohlášení o pravomoci podle čl. 21 odst. 3 protokolu, které je uvedeno v příloze II.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije v případě ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy.

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou uložit listinu o formálním potvrzení zavazující Společenství.

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. července 2006.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI

PŘÍLOHA I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

For the purposes of this Protocol:

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.
6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border

control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:
 - (a) improving the security and quality of travel documents;
 - (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PŘÍLOHA II

Prohlášení o pravomoci Evropského společenství v záležitostech upravených Protokolem proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícím Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu

Podle čl. 21 odst. 3 protokolu má listina o přistoupení organizace pro regionální hospodářskou integraci obsahovat prohlášení vymezující záležitosti upravené protokolem, ohledně kterých členské státy organizace, které jsou smluvními stranami protokolu, přenesly pravomoc na tuto organizaci.

Pokud jde o pravomoci přenesené na Evropské společenství, vztahuje se Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a to za podmínek stanovených v uvedené smlouvě, zejména v jejím článku 299, a v protokolech k ní připojených.

Tímto prohlášením není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Tímto prohlášením rovněž není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Podle článku 299 se toto prohlášení rovněž nevztahuje na území členských států, na která se nevztahuje uvedená smlouva, a nejsou jím dotčeny takové akty nebo postoje, jež mohou být přijaty podle protokolu dotčenými členskými státy jménem a v zájmu uvedených území. V souladu s výše uvedeným ustanovením se v tomto prohlášení vymezuje pravomoc v záležitostech upravených protokolem, kterou členské státy podle smluv přenesly na Společenství. Rozsah a výkon pravomoci Společenství je ze své podstaty předmětem neustálého vývoje, neboť Společenství přijímá další příslušná pravidla a předpisy, a Společenství toto prohlášení v případě potřeby doplní nebo změní v souladu s čl. 21 odst. 3 protokolu.

Společenství zdůrazňuje, že mu přísluší pravomoc ohledně překračování vnějších hranic členských států, regulačních norem a postupů při provádění kontrol osob na těchto hranicích a pravidel pro udělování víz pro předpokládaný pobyt kratší než tři měsíce. Společenství má rovněž pravomoc přijímat opatření v oblasti přistěhovalecké politiky v souvislosti s podmínkami pro vstup a pobyt a opatření k potírání nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu, včetně vracení neoprávněně pobývajících osob. Navíc může Společenství přijímat opatření k zajištění spolupráce ve výše uvedených oblastech mezi příslušnými útvary správ členských států, jakož i mezi těmito útvary a Komisí. V těchto oblastech Společenství přijalo pravidla a předpisy, a tím, že tak učinilo, je nyní výhradně na Společenství, aby vstupovalo do vnějších závazků se třetími státy nebo příslušnou mezinárodní organizací.

Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce navíc doplňuje politiky členských států a zahrnuje i problematiku předcházení pašování přistěhovalců a boje proti němu.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. července 2006

o uzavření Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství

(2006/617/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2, čl. 63 bod 3 a článek 66 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise se souhlasem Rady sjednala jménem Společenství protokol, které spadají do pravomoci Společenství.
- (2) Rada Komisi pověřila, aby sjednala přistoupení Společenství k uvedené mezinárodní dohodě.
- (3) Jednání byla úspěšně uzavřena a Společenství podepsalo výsledný akt dne 12. prosince 2000 v souladu s rozhodnutím Rady 2001/87/ES ze dne 8. prosince 2000 ⁽²⁾.
- (4) Některé členské státy jsou smluvními stranami protokolu, zatímco v jiných členských státech probíhá proces ratifikace.
- (5) Tímto rozhodnutím není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojených ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství; Spojené království a Irsko tedy nejsou tímto rozhodnutím vázány, pokud jde o výkon vnějších pravomocí Společenství v oblastech, kde jeho vnitřní právní předpisy nezavazují Spojené království nebo Irsko.
- (6) Tímto rozhodnutím není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství; Dánsko se tedy neúčastní jeho přijímání ani jím není vázáno.

- (7) Uzavření úmluvy bylo schváleno jménem Společenství rozhodnutím Rady 2004/579/ES ze dne 29. dubna 2004 ⁽³⁾, což je podmínkou pro to, aby se Společenství stalo smluvní stranou protokolu podle čl. 37 odst. 2 úmluvy.
- (8) Byly splněny ostatní podmínky, které dovolují Společenství uložit listinu o schválení podle čl. 36 odst. 3 úmluvy a čl. 21 odst. 3 protokolu.
- (9) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy by uzavření protokolu mělo být schváleno jménem Společenství.
- (10) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy by uzavření protokolu jménem Společenství mělo být schváleno samostatným rozhodnutím Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Společenství by při uložení listiny o schválení mělo rovněž uložit prohlášení o rozsahu pravomoci Společenství v záležitostech upravených protokolem podle čl. 21 odst. 3 protokolu o pašování přistěhovalců,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, uvedený v příloze I, se schvaluje jménem Evropského společenství.

Listina Společenství o formálním potvrzení zahrnuje prohlášení o pravomoci podle čl. 21 odst. 3 protokolu, které je uvedeno v příloze II.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Viz strana 24 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije v případě ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy.

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. července 2006.

Článek 3

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou uložit listinu o formálním potvrzení zavazující Společenství.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI

PŘÍLOHA I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;
- (b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border

control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.

2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) improving the security and quality of travel documents;
- (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PŘÍLOHA II

Prohlášení o pravomoci Evropského společenství v záležitostech upravených Protokolem proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícím Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu

Podle čl. 21 odst. 3 protokolu má listina o přistoupení organizace pro regionální hospodářskou integraci obsahovat prohlášení vymezující záležitosti upravené protokolem, ohledně kterých členské státy organizace, které jsou smluvními stranami protokolu, přenesly pravomoc na tuto organizaci.

Pokud jde o pravomoci přenesené na Evropské společenství, vztahuje se Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a to za podmínek stanovených v uvedené smlouvě, zejména v jejím článku 299, a v protokolech k ní připojených.

Tímto prohlášením není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Tímto prohlášením rovněž není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Podle článku 299 se toto prohlášení rovněž nevztahuje na území členských států, na která se nevztahuje uvedená smlouva, a nejsou jím dotčeny takové akty nebo postoje, jež mohou být přijaty podle protokolu dotčenými členskými státy jménem a v zájmu uvedených území. V souladu s výše uvedeným ustanovením se v tomto prohlášení vymezuje pravomoc v záležitostech upravených protokolem, kterou členské státy podle smluv přenesly na Společenství. Rozsah a výkon pravomoci Společenství je ze své podstaty předmětem neustálého vývoje, neboť Společenství přijímá další příslušná pravidla a předpisy, a Společenství toto prohlášení v případě potřeby doplní nebo změní v souladu s čl. 21 odst. 3 protokolu.

Společenství zdůrazňuje, že mu přísluší pravomoc ohledně překračování vnějších hranic členských států, regulačních norem a postupů při provádění kontrol osob na těchto hranicích a pravidel pro udělování víz pro předpokládaný pobyt kratší než tři měsíce. Společenství má rovněž pravomoc přijímat opatření v oblasti přistěhovalecké politiky v souvislosti s podmínkami pro vstup a pobyt a opatření k potírání nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu, včetně vracení neoprávněně pobývajících osob. Navíc může Společenství přijímat opatření k zajištění spolupráce ve výše uvedených oblastech mezi příslušnými útvary správ členských států, jakož i mezi těmito útvary a Komisí. V těchto oblastech Společenství přijalo pravidla a předpisy, a tím, že tak učinilo, je nyní výhradně na Společenství, aby vstupovalo do vnějších závazků se třetími státy nebo příslušnou mezinárodní organizací.

Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce navíc doplňuje politiky členských států a zahrnuje i problematiku předcházení pašování přistěhovalců a boje proti němu.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. července 2006

o uzavření Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy o založení Evropského společenství

(2006/618/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 179 a 181a ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise se souhlasem Rady sjednala jménem Společenství oblasti protokolu, které spadají do pravomoci Společenství.
- (2) Rada Komisi pověřila, aby sjednala přistoupení Společenství k uvedené mezinárodní dohodě.
- (3) Jednání byla úspěšně uzavřena a Společenství podepsalo výsledný akt dne 12. prosince 2000 v souladu s rozhodnutím Rady 2001/87/ES ze dne 8. prosince 2000 ⁽²⁾.
- (4) Některé členské státy jsou smluvními stranami protokolu, zatímco v jiných členských státech probíhá proces ratifikace.
- (5) Uzavření úmluvy bylo schváleno jménem Společenství rozhodnutím Rady 2004/579/ES ze dne 29. dubna 2004 ⁽³⁾, což je podmínkou pro to, aby se Společenství stalo smluvní stranou protokolu podle čl. 37 odst. 2 úmluvy.
- (6) Byly splněny ostatní podmínky, které dovolují Společenství uložit listinu o schválení podle čl. 36 odst. 3 úmluvy a čl. 16 odst. 3 protokolu.
- (7) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy by uzavření protokolu mělo být schváleno jménem Společenství.
- (8) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy by uzavření protokolu jménem Společenství mělo být schváleno samostatným rozhodnutím Rady ⁽⁴⁾.

- (9) Společenství by při uložení listiny o schválení mělo rovněž uložit prohlášení o rozsahu pravomoci Společenství v záležitostech upravených protokolem podle čl. 16 odst. 3 protokolu o obchodování s lidmi,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, uvedený v příloze I, se schvaluje jménem Evropského společenství.

Listina Společenství o formálním potvrzení zahrnuje prohlášení o pravomoci podle čl. 16 odst. 3 protokolu, které je uvedeno v příloze II.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije v případě ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy.

Článek 3

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou uložit listinu o formálním potvrzení zavazující Společenství.

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. července 2006.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Viz strana 51 v tomto čísle Úředního věstníku.

PŘÍLOHA I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

*Article 4***Scope of application**

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

*Article 5***Criminalisation**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS*Article 6***Assistance to and protection of victims of trafficking in persons**

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

*Article 7***Status of victims of trafficking in persons in receiving States**

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

*Article 8***Repatriation of victims of trafficking in persons**

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PŘÍLOHA II

Prohlášení o pravomoci Evropského společenství v záležitostech upravených Protokolem o předcházení, potlačování a trestání obchodu s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícím Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu

Podle čl. 16 odst. 3 Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, má listina o přistoupení organizace pro regionální hospodářskou integraci obsahovat prohlášení vymezující záležitosti upravené protokolem, ohledně kterých členské státy organizace, které jsou smluvními stranami protokolu, přenesly pravomoc na tuto organizaci.

Pokud jde o pravomoci přenesené na Evropské společenství, vztahuje se Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a to za podmínek v stanovených v uvedené smlouvě, zejména v jejím článku 299, a v protokolech k ní připojených.

Tímto prohlášením není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Tímto prohlášením rovněž není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Podle článku 299 se toto prohlášení rovněž nevztahuje na území členských států, na která se nevztahuje uvedená smlouva, a nejsou jím dotčeny takové akty nebo postoje, jež mohou být přijaty podle protokolu dotčenými členskými státy jménem a v zájmu uvedených území. V souladu s výše uvedeným ustanovením se v tomto prohlášení vymezuje pravomoc v záležitostech upravených protokolem, kterou členské státy podle smluv přenesly na Společenství. Rozsah a výkon pravomoci Společenství je ze své podstaty předmětem neustálého vývoje, neboť Společenství přijímá další příslušná pravidla a předpisy, a Společenství toto prohlášení v případě potřeby doplní nebo změní v souladu s čl. 16 odst. 3 protokolu.

Společenství zdůrazňuje, že mu přísluší pravomoc ohledně překračování vnějších hranic členských států, regulačních norem a postupů při provádění kontrol osob na těchto hranicích a pravidel pro udělování víz pro předpokládaný pobyt kratší než tři měsíce.

Společenství má rovněž pravomoc přijímat opatření v oblasti přistěhovalecké politiky v souvislosti s podmínkami pro vstup a pobyt a opatření k potírání nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu, včetně vracení neoprávněně pobývajících osob. Navíc může Společenství přijímat opatření k zajištění spolupráce ve výše uvedených oblastech mezi příslušnými útvary správ členských států, jakož i mezi těmito útvary a Komisí. V těchto oblastech Společenství přijalo pravidla a předpisy, a tím, že tak učinilo, je nyní výhradně na Společenství, aby vstupovalo do vnějších závazků se třetími státy nebo příslušnou mezinárodní organizací.

Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce navíc doplňuje politiky členských států a zahrnuje i problematiku předcházení pašování přistěhovalců a boje proti němu.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. července 2006

o uzavření Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství

(2006/619/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2, čl. 63 bod 3 a článek 66 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise se souhlasem Rady sjednala jménem Společenství protokol, které spadají do pravomoci Společenství.
- (2) Rada Komisi pověřila, aby sjednala přistoupení Společenství k uvedené mezinárodní dohodě.
- (3) Jednání byla úspěšně uzavřena a Společenství podepsalo výsledný akt dne 12. prosince 2000 v souladu s rozhodnutím Rady 2001/87/ES ze dne 8. prosince 2000 ⁽²⁾.
- (4) Některé členské státy jsou smluvními stranami protokolu, zatímco v jiných členských státech probíhá proces ratifikace.
- (5) Tímto rozhodnutím není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojených ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství; Spojené království a Irsko tedy nejsou tímto rozhodnutím vázány, pokud jde o výkon vnějších pravomocí Společenství v oblastech, kde jeho vnitřní právní předpisy nezavazují Spojené království nebo Irsko.
- (6) Tímto rozhodnutím není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství; Dánsko se tedy neúčastní jeho přijímání ani jím není vázáno.

- (7) Uzavření úmluvy bylo schváleno jménem Společenství rozhodnutím Rady 2004/579/ES ze dne 29. dubna 2004 ⁽³⁾, což je podmínkou pro to, aby se Společenství stalo smluvní stranou protokolu podle čl. 37 odst. 2 úmluvy.
- (8) Byly splněny ostatní podmínky, které dovolují Společenství uložit listinu o schválení podle čl. 36 odst. 3 úmluvy a čl. 16 odst. 3 protokolu.
- (9) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy by uzavření protokolu mělo být schváleno jménem Společenství.
- (10) V případě ustanovení protokolu spadajících do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy by uzavření protokolu jménem Společenství mělo být schváleno samostatným rozhodnutím Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Společenství by při uložení listiny o schválení mělo rovněž uložit prohlášení o rozsahu pravomoci Společenství v záležitostech upravených protokolem podle čl. 16 odst. 3 protokolu o obchodování s lidmi,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, uvedený v příloze I, se schvaluje jménem Evropského společenství.

Listina Společenství o formálním potvrzení zahrnuje prohlášení o pravomoci podle čl. 16 odst. 3 protokolu, které je uvedeno v příloze II.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Viz strana 44 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije v případě ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy.

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. července 2006.

Článek 3

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou uložit listinu o formálním potvrzení zavazující Společenství.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI

PŘÍLOHA I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PŘÍLOHA II

Prohlášení o pravomoci Evropského společenství v záležitostech upravených Protokolem o předcházení, potlačování a trestání obchodu s lidmi, zejména se ženami a dětmi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu

Podle čl. 16 odst. 3 Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, má listina o přistoupení organizace pro regionální hospodářskou integraci obsahovat prohlášení vymezující záležitosti upravené protokolem, ohledně kterých členské státy organizace, které jsou smluvními stranami protokolu, přenesly pravomoc na tuto organizaci.

Pokud jde o pravomoci přenesené na Evropské společenství, vztahuje se Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a to za podmínek stanovených v uvedené smlouvě, zejména v jejím článku 299, a v protokolech k ní připojených.

Tímto prohlášením není dotčeno postavení Spojeného království a Irska podle Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Tímto prohlášením rovněž není dotčeno postavení Dánska podle Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Podle článku 299 se toto prohlášení rovněž nevztahuje na území členských států, na která se nevztahuje uvedená smlouva, a nejsou jím dotčeny takové akty nebo postoje, jež mohou být přijaty podle protokolu dotčenými členskými státy jménem a v zájmu uvedených území. V souladu s výše uvedeným ustanovením se v tomto prohlášení vymezuje pravomoc v záležitostech upravených protokolem, kterou členské státy podle smluv přenesly na Společenství. Rozsah a výkon pravomoci Společenství je ze své podstaty předmětem neustálého vývoje, neboť Společenství přijímá další příslušná pravidla a předpisy, a Společenství toto prohlášení v případě potřeby doplní nebo změní v souladu s čl. 16 odst. 3 protokolu.

Společenství zdůrazňuje, že mu přísluší pravomoc ohledně překračování vnějších hranic členských států, regulačních norem a postupů při provádění kontrol osob na těchto hranicích a pravidel pro udělování víz pro předpokládaný pobyt kratší než tři měsíce.

Společenství má rovněž pravomoc přijímat opatření v oblasti přistěhovalecké politiky v souvislosti s podmínkami pro vstup a pobyt a opatření k potírání nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu, včetně vracení neoprávněně pobývajících osob. Navíc může Společenství přijímat opatření k zajištění spolupráce ve výše uvedených oblastech mezi příslušnými útvary správ členských států, jakož i mezi těmito útvary a Komisí. V těchto oblastech Společenství přijalo pravidla a předpisy, a tím, že tak učinilo, je nyní výhradně na Společenství, aby vstupovalo do vnějších závazků se třetími státy nebo příslušnou mezinárodní organizací.

Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce navíc doplňuje politiky členských států a zahrnuje i problematiku předcházení pašování přistěhovalců a boje proti němu.
